

Z HISTORII RÓŻAŃCA

Papież Leon XIII niemal co roku pisał do wierzących listy apostołskie lub encykliki ukazujące znaczenie modlitwy różańcowej i uczące zaufania do Maryi. Rozważmy dziś fragmenty listu apostołskiego „Superiore anno” ogłoszonego 30 sierpnia 1884 roku. Papież napisał go rok po encyklice „Supremi apostolatus”, zachęcając do trwania na modlitwie różańcowej, gdyż zagrożenie wiary i upadek obyczajów nie ustępują.

Papież pisze: „Gdy więc trwają nadal powody, które jak powiedzieliśmy, pobudziły Nas ubiegłego roku do rozbudzenia publicznej pobożności, sądzimy, że jest Naszym obowiązkiem, Czcigodni Bracia, w tym roku również zachęcić ludy chrześcijańskie, aby trwając w tym sposobie modlitwy, który zwie się Różańcem Najświętszej Panny Maryi, zasługiwały sobie na mozną opiekę Potężnej Bożej Rodzicielki. Gdy bowiem u nieprzyjaciół imienia chrześcijańskiego taka jest zaciekłość w osiągnięciu zamierzeń, potrzeba mu obrońców niemiejszej stałości woli, gdyż szczególnie pomoc niebiańska i udzielane nam od Boga dobrodziejstwa często bywają owocem naszej wytrwałości [...]”.

Patrzmy również na przykład Apostołów, którzy oczekiwali największego przyobiecanego sobie Daru, to jest Ducha Świętego, Pocieszyciela, trwając jednomyślnie na modlitwie z Maryją, Matką Jezusową. I teraz bowiem chodzi o rzecz trudną i wielkiej wagi, o upokorzenie nieprzyjaciela dawnego i najprzebieglejszego w pełnym rozwoju potęgi, o odzyskanie wolności Kościoła i jego Głowy, o zachowanie i ochronę tego, co strzeże bezpieczeństwa rodzaju ludzkiego i potrzebne jest do zdrowego jego rozwoju. Trzeba się więc starać, żeby w tych opłakanych dla Kościoła czasach zwyczaj odmawiania Różańca Najświętszej Panny Maryi starannie i pobożnie zachowano, szczególnie dlatego, że modlitwy te, tak ułożone, iż przypominają wszystkie po kolei tajemnice zbawienia naszego, najbardziej się nadają do podtrzymywania ducha pobożności [...]”.

Niebiańska zaś Patronka wzywana modłami różańcowymi, niechaj nam okaże się łaskawą i sprawi, żebyśmy usunąwszy spory i przywróciwszy

porządek chrześcijański we wszystkich częściach ziemi, wyjednali u Boga pożądaną dla Kościoła pokój. Jako zadatek tego dobrodziejstwa, udzielamy z miłością Wam, oraz Waszemu duchowieństwu i ludom, Waszej opiece powierzonym, apostołskiego błogosławieństwa”.

MODLITWA ZA MISJE

Refleksja nad życiem i posługą założycielki Żywego Różańca, bł. Pauliny Jaricot, a także przeżycie tygodnia misyjnego w październiku, przyczyniły się do ożywienia naszej modlitwy w intencji misji, zainteresowania sprawami misyjnymi, a także składania częstej ofiary na pomoc misjonarzom w ich posłudze.

Będziecie moimi świadkami

Temat tegorocznego dnia misyjnego brzmiał: „Będziecie moimi świadkami”. W pomocach przygotowanych przez Papieskie Dzieła Misyjne podkreślona była rola świadectwa poszczególnych osób i grup. Świadkiem Chrystusa jest każdy ochrzczony, świadectwo dają rodziny i parafie, dzieci i dorośli, kapłani i osoby konsekrowane.

Staraliśmy się w modlitwie różańcowej pamiętać o tych intencjach. One są nadal aktualne. Modlimy się za misje nie tylko w tygodniu misyjnym, lecz w ciągu całego roku.

Świadectwo wobec dzieci

W tygodniu misyjnym przypomniane było znaczenie zaangażowania dzieci w różnorodne działania na rzecz misji, a szczególnie pomoc dla dzieci z krajów misyjnych. Dziecięca gotowość pomocy niekiedy zawstydzą dorosłych. Trzeba więc wspierać wszelkie inicjatywy, które przyczyniają się do rozwoju wiary dzieci i wrażliwości na potrzeby innych. Okazją będzie zaangażowanie w dzieło kolędników misyjnych.

Równocześnie trzeba stwierdzić, że rodzice, duszpasterze i katecheci mają wiele trudności we wprowadzeniu dzieci w świat modlitwy i uczestniczenia w niedzielnej Eucharystii. Dziecięcy świat staje

się w wielu miejscach podobnych do świata misyjnego. Choć dzieci

uczęszczają na katechezę w szkole, to jednak nie zawsze modlą się w domu i nie przychodzą w każdą niedzielę na Mszę Świętą.

Członkowie Żywego Różańca, przekonani o znaczeniu tej modlitwy w życiu człowieka, mają szczególny tytuł, aby wspierać tych, którzy wprowadzają dzieci w świat modlitwy. Ważną pomocą w tych działaniach jest powstawanie grup rówieśniczych. Wiele dzieci, które otrzymały przed pierwszą Komunią świętą różaniec, nie odmawia tej modlitwy, bo nie czynią tego koledzy i koleżanki. Choć decydujące znaczenie ma atmosfera wiary, panująca w rodzinie, to jednak ważne jest również wspólne działanie, podejmowane z innymi dziećmi. Ono mobilizuje, aby się zaangażować i umacnia, aby wytrwać w podjętych postanowieniach.

Wśród intencji modlitwy, kierowanej do Boga przy okazji beatyfikacji Pauliny Jaricot oraz w celebracjach dziękczynnych za wyniesienie jej na ołtarze, była prośba o powstawanie „Dziecięcych Płatków Róż Różańcowych”. Pamiętajmy nadal o tej intencji, a także cierpliwym działaniu w tym kierunku. Nie ustawajmy w polecaniu Bogu tej intencji i nie rezygnujmy w dążeniu do tworzenia dziecięcych grup różańcowych.

MODLITWA ZA ZMARŁYCH

Z „Modlitewnika Żywego Różańca”: „Dla każdego człowieka niezwykle ważną chwilą jest przejście z tego świata do Boga. Potrzebujemy wtedy pomocy, szczególnie ze strony naszych bliskich. Członkowie Żywego Różańca stanowią duchową rodzinę i pamiętają o tych, którzy odchodzą i tych, którzy odeszli.

Postawa członków Żywego Różańca w obliczu śmierci i w modlitwie za zmarłych stanowi piękne świadectwo dla całej wspólnoty parafialnej. Takiego świadectwa potrzebują wszyscy, a szczególnie ci, którzy oddalili się od Boga, zapomnieli o modlitwie i nie wiedzą jak się zachować w ostatnich chwilach życia kogoś bliskiego, a także po jego śmierci. Należy więc z troską pielęgnować dobre zwyczaje modlitwy za konających i za zmarłych”.

W Modlitewniku znajduje się wiele modlitw, którymi można się posłużyć w modlitwie indywidualnej i wspólnej.

Papieska intencja na listopad: „Za dzieci, które cierpią”

Módlmy się, aby dzieci, które cierpią - te, które żyją na ulicy, ofiary wojen, sieroty - miały dostęp do edukacji i mogły na nowo zaznać uczucia ze strony rodziny.

JERYCHO ŻYWEGO RÓŻAŃCA

W pierwszą niedzielę Adwentu rozpoczniemy rok liturgiczny, w którym będziemy przeżywać zbawcze wydarzenia z życia Jezusa i Maryi, a także spotkanie ze świętymi i błogosławionymi, którzy w sposób radykalny odpowiedzieli na otrzymane od Boga powołanie. Trzeba, abyśmy gorliwie wzywali wstawiennictwa świętych w naszym dążeniu do świętości.

Ważnym zadaniem dla naszych wspólnot jest pokorna modlitwa o owocną realizację programu duszpasterskiego na nadchodzący rok. Jego znaczenie wyjaśnia bp Andrzej Czaja, przewodniczący Komisji Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski: „Projekt programu duszpasterskiego na rok liturgiczny 2022/2023, pod hasłem «Wierzę w Kościół Chrystusowy», wyrasta z analizy aktualnej sytuacji Kościoła i dość powszechnego uznawania jej, nie tylko pośród duchownych, za wyjątkowo trudną. By nie ulec frustracji czy wręcz rezygnacji z podjęcia dzieła odnowy i szukania dróg ku temu wiodących, uznano za pierwszorzędne zadanie na dziś i jutro Kościoła w Polsce obudzenie i umocnienie wiary w Kościół, bo zaczynamy wątpić w to dzieło Boga na ziemi, ustanowione dla nas, grzesznych, z myślą o naszym zbawieniu”.

Podejmujemy także ten temat w kolejnym już Jerychu Żywego Różańca, czyli w modlitwie, trwającej przez siedem dni i siedem nocy, przeżywanej w sposób praktykowany w tej naszej wspólnocie, mianowicie, że każdy wybiera czas i miejsce, w którym się modli, a duchowo łączy się z wszystkimi, którzy w tę wspólną modlitwę się włączają.

Jerycho rozpocznie się w sobotę, 26 listopada, przed pierwszą Niedzielą Adwentu, o godz. 20.00 i zakończy się w następną sobotę, 3 grudnia, o godz. 20.00. Zapraszamy do udziału we wspólnej modlitwie nie tylko członków Żywego Różańca, lecz także wszystkich chętnych.

Zgłoszenie udziału w Jerychu Różańcowym

Zgłoszenie dokonuje się drogą elektroniczną. Na stronie internetowej: www.zr.diecezja.pl w dziale „Różaniec w diecezji” znajduje się zakładka „Jerycho 2022”, a w niej formularz zgłoszeniowy.

Adres do korespondencji: „Żywy Różaniec”, Kuria Metropolitalna, ul. Franciszkańska 3, 31-004 Kraków. Strona internetowa: www.zr.diecezja.pl Redaktor: Ks. Stanisław Szczepanec.